

[Glistrup]

par hundrede mikrofoner rundt omkring på medlemspladser og ministerbænke.

Skal vi endelig have adgang til, at der kan blive en levende debat, f.eks. styrke de korte bemærkninger, så må det være tilstrækkeligt at lave 2-3 andre mikrofoner ud over selve hovedmikrofonen, således at selvfølgelig den minister, hvis sag behandles, har en mikrofon, hvorfra han kan komme med korte bemærkninger, og at et eller to andre medlemmer har adgang til det samme. Derfor er den overvejende mening i fremskridtspartiet, at vi skal stemme imod ændringsforslag nr. 32.

Vedrørende de øvrige ændringsforslag er det så lykkeligt, at fremskridtspartiet allerede i betænkningen af 11. maj 1978 i detaljer har formuleret sine synspunkter. Dem står vi stadig væk på, så dem kan jeg fuldstændig henvise til.

Bjørn Poulsen (SF):

Det arbejde, der er blevet lavet i udvalget for forretningsordenen i denne vinter, har efter min mening været vældig godt, for man kan vel nok ikke komme uden om, at det at ændre forretningsordenen for et hus som dette, hvor traditionerne er så rige, er en meget, meget vanskelig opgave. På den anden side må vi vel nok erkende, at vi med de ændringer, der er lagt op til her, kommer til at bryde med årelange traditioner, og jeg tænker her især på de nye ting, vi får med hensyn til at tale fra pladserne og stemme via elektriske systemer. Det er noget helt nyt og noget, der bryder fuldstændig med tidligere traditioner, men to ting, som vi fra SFs side gerne vil være med til at prøve. Ikke mindst har vi megen forhåbning til, at det at tale fra pladserne kan skabe en helt anden og mere livlig debatform; det kan vi føle der er behov for, f.eks. efter at have hørt hr. Glistrup stå heroppe og male i ti minutter kunne det have været sjovt, hvis han midt under det hele kunne være blevet afbrudt af et spørgsmål om, hvad det egentlig var, han sagde. Det ser vi meget frem til; jeg tror virkelig, der her er muligheder for at skabe noget nyt.

Vi har også under hele udvalgsarbejdet været med til at forbedre forholdene for medlemmerne. At dette hus ikke ligefrem er den ideelle arbejdsplads, tror jeg nok de fleste af os er enige om, men vi må indrømme, der er visse begrænsninger for, hvor gode

arbejdsforholdene kan være, hvis vi skal blive i dette hus, og det må vi anerkende.

Sekretærordningen har vi jo kun set køre i et par måneder, men der er for mit vedkommende i hvert fald ingen tvivl om, at det er en nyskabelse, som vil hjælpe det enkelte medlem i fremtiden, og det kan kun være positivt. Når man tænker på, hvad det er, man egentlig kæmper imod som medlem af dette folketing, nemlig hele centraladministrationen, kan lidt hjælp i dagligdagen absolut kun være på sin plads.

Der er nogle ting, vi ikke er nået frem til nogen løsninger på; det må vi erkende. Hele spørgsmålet om de motiverede dagsordener er der ikke kommet løsning på. Der er stillet nogle ændringsforslag fra fremskridtspartiet, som vi vil støtte, fordi vi ikke mener, den måde, det foregår på i dag, skal fortsætte.

Da vi ikke kunne finde nogen anden måde at gøre det på, mente vi, at det var langt at foretrække at gå tilbage til de ordninger, vi havde før i tiden, hvor der kunne stilles dagsordener, som fortsatte behandlingerne, og kunne stilles ændringsforslag til en dagsorden. Vi mener, det er en bedre måde at gøre det på, og ikke mindst SF kom for ikke så lang tid siden ganske alvorligt i klemme med en dagsorden, som desværre ikke kom til afstemning, idet man valgte at lade en anden komme til afstemning. Vi vil derfor stemme for de ændringsforslag, der omhandler dette punkt.

Et andet område, hvor vi fra SFs side ikke mener man er nået frem til nogen særlig fornuftig løsning, er spørgsmålet om taletider, ikke mindst hvad angår forespørgsler. Vi er konsekvent imod nedsættelsen af taletiden fra 15 til 10 minutter, hvad angår forespørgsler og redegørelser. Ganske vist siges det af flertallet, at man altid kan forlange at få 15 minutters taletid i stedet for 10 minutter, men jeg må på den anden side som sekretær også erkende, at jeg tror, det bliver svært at få 15 minutters taletid i fremtiden, når først de 10 minutter er slået fast som det, der er normalt. Det er altid nemmere at sætte taletiden ned, end det er at sætte den op, og det synes jeg at flertallet skulle have tænkt lidt over.

Der kom under selve udvalgsbehandlingen den nye tanke frem, at der skulle kunne laves fem minutters forespørgsler, som skulle sættes hurtigere på dagsordenen – inden for